

Evli Bireylerin Evlilik Uyumu ve Yaşam Doyumunun İncelenmesi*

Argen ZHUMGALBEKOV¹ Erkan EFİLTİ²

¹Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı, Doktora Öğrencisi, Bişkek, Kırgızistan

argenzhumgalbekov@gmail.com (Sorumlu Yazar/Corresponding Author)

²Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Programı, Bişkek, Kırgızistan

erkan.efilti@manas.edu.kg / efilti71@gmail.com

Makale Bilgileri

ÖZ

Makale Geçmişi

Geliş: 30.07.2022

Kabul: 13.11.2022

Yayın: 31.03.2023

Anahtar Kelimeler:

Evlilik

Evlilik Uyumu

Yaşam Doyumu

Araştırmanın amacı: evli bireylerin evlilik uyumu ve yaşam doyumunun incelenmesi olarak belirlenmiştir. Belirlenen araştırma amacına ulaşabilmek için nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Belirlenen amaç doğrultusunda, öncelikle cinsiyet, yaş, yaşadığı yer, eğitim düzeyi, evlilik süresi, çocuk sayısı, aile gelir düzeyi gibi demografik değişkenler arasında evlilik uyumu, yaşam doyumu açısından anlamlı düzeyde bir fark olup olmadığı araştırılmıştır. İkinci olarak, evlilik uyumu, yaşam doyumu arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı sorusuna yanıt aranmıştır. Araştırmanın çalışma grubu Kırgızistan'ın farklı bölgelerinde yaşayan ve evliliklerinde en az bir yıl geçirmiş olan evli bireylerden oluşmaktadır. Araştırma 309 kadın ve 171 erkek olmak üzere 480 evli birey ile yürütülmüştür. Araştırmaya katılan evli bireylere araştırmacı tarafından oluşturulmuş Kişisel Bilgi Formu, geliştirilmesi ve uyarlanması Türkiye'de yapılmış Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği ve Yaşam Doyumu Ölçeği uygulanmıştır. Uygulamadan önce ölçek sahiplerinden gerekli izinler alınmış ve sonrasında kırgız kültürüne uyarlanmıştır. Elde edilen verilerin analizi için, bağımsız örneklem t-Testi, tek yönlü ANOVA, Pearson korelasyon katsayısı analizleri uygulanmıştır. Araştırma sonucunda, evli bireylerin evlilik uyumu cinsiyet ve evlilik süresine göre farklılaşırken, yaş ve çocuk sayısı değişkenlerine göre farklılaşmamaktadır. Yaşam doyumu ise, cinsiyet, yaş ve evlilik süresine göre farklılaşırken, çocuk sayısı değişkenine göre farklılaşmadığı saptanmıştır. Ayrıca, evlilik uyumu ile yaşam doyumu pozitif ve anlamlı ilişkinin olduğu saptanmıştır.

Investigation of Marriage Adjustment and Life Satisfaction of Married Individuals

Article Info

ABSTRACT

Article History

Received: 30.07.2022

Accepted: 13.11.2022

Published: 31.03.2023

Keywords:

Marriage

Marriage

Adjustment

Life Satisfaction

The aim of the study was determined as the examination of marital adjustment and life satisfaction of married individuals. Relational survey model, one of the quantitative research methods, was used in order to achieve the determined research purpose. In line with the determined purpose, first of all, it was investigated whether there is a significant difference between demographic variables such as gender, age, place of residence, education level, duration of marriage, number of children, family income level in terms of marital adjustment and life satisfaction. Secondly, an answer was sought to the question of whether there is a significant relationship between marital adjustment and life satisfaction. The study group of the research consists of married individuals who live in different regions of Kyrgyzstan and have spent at least one year in their marriage. The research was carried out with 480 married individuals, including 309 women and 171 men. The Personal Information Form created by the researcher, the Revised Couple Adjustment Scale, which was developed and adapted in Turkey, and the Life Satisfaction Scale were applied to the married individuals participating in the research. Before the application, necessary permissions were obtained from the scale owners and then it was adapted to the Kyrgyz culture. Independent sample t-Test, one-way ANOVA, Pearson correlation coefficient analyzes were applied for the analysis of the obtained data. As a result of the research, while marital adjustment of married individuals differs according to gender and duration of marriage, it does not differ according to age and number of children. Life satisfaction, on the other hand, differed according to gender, age and duration of marriage, but did not differ according to the number of children. In addition, it was determined that there is a positive and significant relationship between marital adjustment and life satisfaction.

Atf/Citation: Zhumgalbekov, A.&Efilti, E.(2023). Evli Bireylerin Evlilik Uyumu ve Yaşam Doyumunun İncelenmesi. *Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi (AKEF) Dergisi*, 5(1), 1-15.

*Bu çalışma, Doç. Dr. Erkan EFİLTİ danışmanlığında Argen ZHUMGALBEKOV tarafından tamamlanan "Bireylerin Evlilik Uyumu ve Yaşam Doyumunun Ebeveynlik Tutumları Üzerindeki Etkisi" başlıklı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

"This article is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) (CC BY-NC 4.0)"

GİRİŞ

Ailenin öncüsü olan evliliğin sağlıklı ve sağlam yürümesinde çiftlerin evlilik uyumları, evlilik doyumları önemli rol oynamaktadır. Evlilik uyumunu doğrudan etkileme gücüne sahip olan yaşam doyumuna da şüphesiz bu faktörlerin içerisinde yer alır (Acer, 2020). Ayrıca, yaşam doyumunu yüksek olan bireylerin yaşamın her alanında daha mutlu oldukları belirtilmektedir (Diener ve Seligman, 2002). Evlilik uyumu, sosyal istikrar demektir ve çocukların iyi alışkanlıkları edinmesine katkıda bulunur. Uyumlu ailede büyüyen çocukların sorumluluk almayı ve birbirleriyle ilgilenmeyi öğrenirler, diğer insanlarla ilişkilere girdiklerinde daha özgüvenli olacaklar, toplumda çatışmalara ve zorluklara akıllıca cevap verecekler (Sızısyuan, 2020). İstatistiklere göre, çocuklar arasındaki suçların %70'inden fazlası uyumsuz ailelerden gelen çocuklar işlediği tespit edilmiştir. Uyumlu ailelerin pek çok ortak noktası vardır: bunlar birbirleriyle iyi geçinme, uyma ve sorunları birlikte tartışma isteğidir (Sızısyuan, 2020).

Evlilik uyumu son yıllarda psikolojide en çok araştırılan konulardan biri olmuştur. Evlilik, bireyin diğerine çok bağlı olduğu iki kişi arasındaki evrensel bir olaydır. Evlilik, toplumsal yeniden üretimi düzenleme işlevi ile toplumun temelini oluşturan çok önemli bir yapıdır. Bu yapının devam ettirilmesi evlilik ilişkisinde kişilerin karşılıklı biyolojik ve psikolojik ihtiyaçlarının karşılanmasına bağlıdır. İhtiyaçların karşılanması evlilik uyumunu önemli ölçüde etkiler (Gökmen, 2001). Morozova (2006) da evlilik uyumunun aile yaşamında önemli bir faktör olduğunu ve onun etkileri yaşam sürecine doğrudan ya da dolaylı olarak yansıdığını belirtmektedir.

Evlilik, karmaşık ve çok seviyeli bir eğitimidir. Bileşenlerinin tipolojisine çeşitli yaklaşımlar vardır. Trapeznikova (1992) evlilik ilişkilerinde psiko-cinsel, bireysel-kişisel, davranışsal ve ahlaki olarak dört seviyeyi ifade eder. Obozov ve Obozova (1979)'lara göre ise evlilikte dört ilişki düzeyi vardır: psiko-fizyolojik, psikolojik, sosyo-psikolojik, sosyo-kültürel. Bununla birlikte, evlilik ilişkileri düzeylerinin tipolojisinin mantıksal temeli olarak hangi teorik konumu alırsak alalım, aile sisteminin tam işleyişi için, tüm bu düzeylerin bir uyum halinde olması gerekir (Vasilyeva, 2020).

Medeniyetimizin tüm gelişim süreci boyunca, kadın ve erkek arasındaki ilişki hakkında farklı görüşler olmuştur. Yüzyıllar boyunca, dünyanın farklı halklarının kültürü, tüm aile üyelerinin davranışlarının temelini oluşturan aile ilişkileri normlarını oluşturmuştur (Elizarova, 2009). Uyumlu bir evlilikten bahsedebilmek için eşlerin ilişkilerinden mutlu olmaları, iletişimlerinin iyi olması, cinsel doyumun sağlanması, bir daha dünyaya gelecek olsa aynı kişiyle evlenme isteğinin olması, eşlerin birbirleri ile ilgili olumlu düşünceler ve yaklaşımlar sergilemesi gerekmektedir. Farklı bir bakış açısıyla eşlerin evlilik sonrası mecburi davranışları ile gönüllü eylemlerinin denk olması durumu, evlilik uyumunu oluşturmaktadır (Gökmen, 2001). Evlilik uyumu, eşlerin evlilik sonrası yaşadıkları ilişkide karşılıklı olarak birbirlerinin psikolojik, sosyolojik, ekonomik ve fizyolojik ihtiyaçlarını karşılama derecesine yönelik algıları olarak da tanımlanmaktadır (Acer, 2020).

Evlilik uyumu, manevi ve sosyal bir düzen olgusudur. İç dünyanın uyumu bireysel, dış dünyanın uyumu kolektiftir. Evlilik uyumu, sosyal istikrar demektir ve çocukların iyi alışkanlıkları edinmesine katkıda bulunur. Uyumlu ailede büyüyen çocukların sorumluluk almayı ve birbirleriyle ilgilenmeyi

öğrenirler, diğer insanlarla ilişkilere girdiklerinde daha özgüvenli olacaklar, toplumda çatışmalara ve zorluklara akıllıca cevap verecekler. İstatistiklere göre, çocuklar arasındaki suçların %70'inden fazlası uyumsuz ailelerden gelen çocuklar işlediği tespit edilmiştir. Uyumlu ailelerin pek çok ortak noktası vardır: bunlar birbirleriyle iyi geçinme, uyma ve sorunları birlikte tartışma isteğidir (Sızıyuan., 2020).

Hareketsiz ve temiz havasız sağlıklı bir vücudun olamadığı gibi, yüksek hedefler adına ortak çalışma olmadan sağlıklı ve uyumlu bir evlilik hayatı imkansızdır. Toplumun gelişiminin bu aşamasında, ailedeki ana ve tanımlayıcı görev, bir erkek ve bir kadın arasında uyumlu ilişkiler kurmaktır (Eydemiller ve ark., 2001).

En genel anlamıyla yaşam, “insanın işte ve iş dışında geçirdiği tüm zaman” olarak tanımlanmaktadır (Üzümcü ve Akpulat, 2017). Yaşam doyumunu; kişinin iş, iş dışı ve boş zamanlarını ifade ederek hayata karşı tepkisi veya tutumu olarak tanımlanmaktadır. (Hırlak ve ark., 2017). Yaşam doyumunu, modern dünyanın en önemli değerlerinden biri, farklı ülkelerin devlet politikasının önemli bir hedefi ve her insanın belirgin bir özlemi şekline gelmiştir.

Çok basit ve anlaşılır bir şekilde tanımlanan yaşam doyumunu kavramının gerçekten anlaşılmasının kolay olmadığı söylenebilir. Yaşam doyumunu, oldukça karmaşık bir kavramdır, yaşamdan memnuniyet derecesini ölçmek için kişisel ve aile güvenliği, refah, hedeflere ulaşma yeteneği ve bunların uygulanması, kendini gerçekleştirme, verimli boş zaman mevcudiyeti, sağlık, iyi iklim, uygun sosyal statü, sosyal istikrar, gelecek güvenliği gibi birçok faktörü değerlendirmek gerekir (İlyina, 2016). Bu nedenle literatürde yaşam doyumunun farklı tanımları bulunmaktadır (Türker ve Çelik, 2019). Ancak herkesin ihtiyaçları, öncelikleri ve beklentileri farklıdır ve yaşam doyumunu her an değişebilen dinamik bir kavramdır (Polatçı ve Keser, 2017). İlk olarak, yaşam doyumunu bir kişinin duygularından, duyumlarından elde edilir ve doğrudan deneyimle doğrudan ilişkili olması gerekmez. Aynı zamanda paylaşılan normatif algılara da bağlıdır: Bir kültürde "bardağın yarısı boş" (düşük memnuniyet) olarak algılanan şey, diğerinde "bardağın yarısı dolu" (yüksek memnuniyet) olarak tanımlanabilmektedir (Polatçı ve Keser, 2017). Bu nedenle, yaşam doyumunu incelenirken ya memnuniyet dinamikleri analiz edilir ya da karşılaştırmalı (kültürler arası) yöntemler kullanılır. İkinci olarak, sosyologlar yaşam doyumunu incelerken, aynı zamanda yaşamın çeşitli alanlarından doyumunu da incelemektedirler.

Yaşam doyumunu kavramı ilk olarak 1961 yılında Neugarten tarafından ortaya atılmıştır. İnsanların istek, arzu, ihtiyaç ve beklentilerinin tatmin edilmesi veya tatmin edilmesi nedeniyle dengenin yeniden sağlanması olarak tanımlanmaktadır. Temel fizyolojik ihtiyaçların (yeme, içme, boşaltım, cinsiyet, vb.), sevgi, ilgi, merak, şefkat, yakınlık, başarı gibi duygusal ihtiyaçlar (Cindiloğlu ve ark., 2017).

Bununla birlikte, yaşamın değerlendirilmesi adeta ikili bir doğaya sahiptir. Bu nedenle, Martin Seligman “mutluluk” kavramını analiz ederek, iki tür deneyimin dikkate alınması gerektiğini savunuyor: zevk ve manevi doyum. Zevk, duyumlara ve duygulara bağlıdır. Manevi doyum erdemlere bağlıdır ve faaliyete tam katılımı ima eder. K. Rogers, ana eğilimi kendini gerçekleştirme eğilimi olan "iyi yaşam" kavramını ortaya atmıştır. “İyi yaşamın” temel özellikleri dinginlik, rahatlık, denge ve hoşnutluk değil, heyecan, arayış, bireyin kendini geliştirme ve topluma faydalı ve verimli insan olma arzusudur. A.

Maslow ise, bireyin potansiyellerini gerçekleştirme ihtiyacının tatmininin, onun "kendisiyle uyum içinde" olmasına, yani özünde hayatından memnun olması anlamına geldiğine inanmaktadır (Anisimova, 2014). Özetlenecek olursa, yaşam doyumu kavramı (hümanistik yaklaşım temsilcilerine göre) kişinin yaşamda kendini gerçekleştirme ile ilişkilidir ve kişinin yaşamını değerlendirmesi, kendini gerçekleştirme ile değerlendirmesiyle yakından bağlantılıdır.

Volkova (2017) ise yaşam doyumunun, büyük ölçüde yaşam kalitesinden ve maddi refahtan duyulan memnuniyetle belirlendiğini savunmaktadır. Verilen tüm tanımları özetleyecek olursak, yaşam doyumu genellikle insanların yaşamlarından doyum ve doyum almalarını ifade eder ve bireyler yaşamları boyunca bunu ararlar.

Yaşam doyumu yüksek olan kişiler; kendilerini önemli ve değerli hissederler, yaşam olaylarına ve durumlara daha iyimser yaklaşırlar, günlük yaşamda yaptıkları aktivitelerden daha çok zevk alırlar, psikolojik olarak daha sağlıklı ve fiziksel bir yaşam sürerler, çevreleriyle daha iyi ilişkiler kurarlar ve farklı kültürlerden insanlarla daha iyi ilişkiler kurarlar, farkındadırlar. Rollerinden (eş, arkadaşlar, ebeveynler vb.), taleplerine karşı sorumlu ve duyarlı, kişisel gelişime değer veren, stresli durumlar ve problemlerle daha kolay başa çıkan, genel olarak yaşamını, kendini ve diğer toplumu barışçıl olarak değerlendiren ve daha mutlu olmak. Huzurlu ve huzurlu bir yaşam sürerler, verimli çalışırlar, olayları akılcı bir şekilde ele alırlar ve uygun şekilde tepki verirler (Kula ve Çakar, 2015).

Bu araştırmada, evli bireylerin evlilik uyumu ve yaşam doyumunun incelenmesi hedeflenmiştir. Bu temel amaç doğrultusunda, aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. Bireylerin evlilik uyumu ve yaşam doyumu ne düzeydedir?
2. Bireylerin evlilik uyumu ve yaşam doyumu cinsiyet değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
3. Bireylerin evlilik uyumu ve yaşam doyumu yaş değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
4. Bireylerin evlilik uyumu ve yaşam doyumu evlilik süresi değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
5. Bireylerin evlilik uyumu ve yaşam doyumu çocuk sayısı değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
6. Bireylerin evlilik uyumu ile yaşam doyumu arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmada seçilen modele, çalışma grubuna, veri toplama aracına, veri toplama sürecine, verilerin toplanmasına, verilerin analizine ilişkin bilgiler yer almaktadır.

Araştırma Modeli

Araştırmada, nicel araştırma yöntemleri içerisinde ilişki tarama modeli kullanılarak durum saptaması yapılmıştır. Tarama modelleri, geçmişte veya hala devam eden bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımları olarak tanımlanırken ilişki tarama modelleri, iki ya da

daha çok değişken arasında birlikte değişimin varlığını ya da derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelleri olarak tanımlanmaktadır (Karasar, 2014). Bunun yanısıra, araştırmaya konu olan birey ya da nesne, kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır. Ayrıca bu model, bir konuya ya da olaya ilişkin katılımcı görüşlerinin belirlendiği modeldir (Büyüköztürk vd. 2010).

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubu Kırgızistan'ın farklı bölgelerinde yaşayan 309'u kadın, 171'i erkek olmak üzere 480 evli ve çocuk sahibi olan bireyden oluşmaktadır. Araştırmanın örneklemini belirlemede kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Her aileden çiftlerin ikisini de araştırmaya katmak zor olduğundan, veriler rassal olarak dağıtılarak uygulanmıştır.

Veri Toplama Araçları ve Süreçleri

Veriler, araştırmacılar tarafından oluşturulan, demografik faktörleri kapsayan Kişisel Bilgi Formu, Bayraktaroğlu ve Çakıcı (2017) tarafından Türkçe'ye çevirilmiş ve uyarlama çalışmaları yapılmış Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği, Dağlı ve Baysal (2016) tarafından Türkçeye uyarlanmış Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ) aracılığı ile toplanmıştır.

Kişisel Bilgi Formu

Araştırmacılar tarafından oluşturulmuş ve katılımcıların demografik bilgilerini (yaş, cinsiyet, evlilik süresi, çocuk sayısı) içermektedir.

Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği

Busby, Christensen, Crane ve Larson (1995) tarafından geliştirilmiş olup, Bayraktaroğlu ve Çakıcı (2017) tarafından psikometrik değerleri hesaplanarak Türk kültürüne uyarlanmış olan versyonu Kırgızca'ya uyarlanarak kullanılmıştır. Uyarlama çalışması öncesinde ölçek sahiplerinden gerekli izinler alınmıştır. Kırgızca'ya uyarlanmış versyonu 11 maddeden oluşmaktadır ve alınan puanın yüksek olması evlilik uyumunun yüksek olduğu anlamına gelmektedir. Ölçeğin Kırgız örnekleminde yapılan Faktör analizi sonucunda, ölçme aracının tek boyutlu yapıya sahip olduğu ve bu bileşenin toplam varyansın %37,99'unu açıkladığı görülmüştür. Ölçeğin Kırgızca'ya uyarlanmış versyonunun Cronbach's Alfa iç tutarlılık katsayısı ,71 olarak hesaplanmıştır.

Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ)

Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilen Yaşam Doyumu Ölçeği, Dağlı ve Baysal (2016) tarafından Türk kültürüne uyarlanmıştır. Bu araştırmada, ölçme aracının Türkçe'ye uyarlanmış versyonu Kırgızca'ya uyarlanarak kullanılmıştır. Uyarlama çalışması öncesinde ölçek sahiplerinden gerekli izinler alınmıştır. Ölçek "Hiç katılmıyorum" (1) ile "tamamen katılıyorum" (5) arasında değişen likert tipinde 5 maddeden oluşan bir kendini değerlendirme ölçeğidir. Ölçekte işaretlenen seçeneklerin değerleri toplanarak genel bir puan elde edilmektedir. Ölçeğin orijinalinin puanlanmasında yüksek ve düşük yaşam doyumuna sahip olanları belirlemek için grubun aritmetik ortalaması kullanılmaktadır. Aritmetik ortalamanın üzerinde olanlar yüksek yaşam doyumu, aritmetik

ortalamanın altında olanlar düşük yaşam doyumlu olarak belirlenmektedir. Ölçeğin Kırgız örnekleminde yapılan Faktör analizi sonucunda, ölçme aracının tek boyutlu yapıya sahip olduğu ve bu bileşenin toplam varyansın %53,69'unu açıkladığı görülmüştür. Ölçeğin Kırgızca'ya uyarlanmış versyonunun Cronbach's Alfa iç tutarlılık katsayısı ,83 olarak hesaplanmıştır.

Verilerin Analizi

Verilerin analizinde test türlerinden parametrik ya da non-parametrik testlerinin hangisi kullanılacağına belirlenmesi için verilerin normal dağılıma durumlarına bakılmıştır. Sosyal bilimler alanında yapılan çalışmalarda verilerin normal dağılım özelliği taşıyıp taşımadığının anlaşılması daha çok basıklık (Skewness) ve çarpıklık (Kurtosis) değerleri ile sağlanmaktadır. Tabachnick ve Fidell'e (2013) göre bu değerler +1.5 ile -1.5 arasında bulunuyorsa verilerin normallik dağılım koşulunu yerine getirdiği kabul edilmektedir.

Bu çalışmada kullanılan Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeği verilerinin basıklık değeri -1.25, çarpıklık değeri +1,47, Yaşam Doyumu Ölçeği verilerinin basıklık değeri -0,89, çarpıklık değeri +1,28 olarak hesaplanmıştır. Buna ek olarak, normal dağılıma karar vermede histogram, Q-Q Plot, Boxplot grafiklerine ve Kolmogorov-Smirnov (K-S) (tüm ölçekler için significanse değeri anlamsız çıkmıştır ($p \geq 0,05$) testi sonuçlarına bakılmıştır. Buna göre verilerin normal dağılım şartını yerine getirdiği anlaşılabilir parametrik testlerin kullanılmasına karar verilmiştir. Bu çerçevede, bağımlı değişkenler arası ilişkisel analizler için Pearson Çarpım Moment Korelasyon Testi ve demografik değişkenlere yönelik analizler için ise Bağımsız Örneklem için T Testi ve ANOVA testi kullanılmıştır.

Etik

Bu çalışma bir yüksek lisans tezinden üretilerek hazırlanmıştır. Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Bilimler Araştırma ve Yayın Etiği Kurulunun 30.12.2021 tarihli değerlendirmesiyle 2021/5 karar sayısıyla araştırmanın yürütülmesinde herhangi bir etik sakınca bulunmadığına yönelik kararı alınmıştır.

BULGULAR

Bu bölümde araştırmanın alt problemlerine ilişkin veri toplamaya dayalı olarak elde edilen verilerin analizi sonucunda ortaya çıkan bulgular ve yorumlarına yer verilmiştir.

Tablo 1. *Katılımcıların Evlilik Uyumu ve Yaşam Doyumu Düzeyleri*

	\bar{x}	Min.	Max.	Ss
Evlilik Uyumu	48,44	14	54	5,84
Yaşam Doyumu	27,26	5	35	4,96

Tablo 1'de görüldüğü gibi, katılımcıların Yenilenmiş Çift Uyum Ölçeğinden aldıkları puanların ortalama değeri 48,44'tür (ölçekten alınabilecek maksimum puan 55'tir). Bu değer, katılımcıların evlilik uyumlarının genel olarak gayet iyi düzeyde olduğunu göstermektedir. Katılımcıların Yaşam Doyumu Ölçeğinden aldıkları puan ortalaması 27,26 olduğu görülmüştür

(ölçekten alınabilecek maksimum puan 35'tir). Bu değerlerin ortalama değerden büyük olması, katılımcıların yaşam doyumu düzeylerinin genel olarak iyi düzeyde olduğunu göstermektedir.

Tablo 2. Evli Bireylerin Evlilik Uyumu Düzeylerinin Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşma Durumuna İlişkin Bağımsız Örneklem t-Testi Sonuçları

	Grup	n	\bar{x}	Ss	sd	t	p	Etki Büyüklüğü
Evli bireylerin evlilik uyumu düzeyleri	Kadın	309	47,80	6,35	,36	-3,23	,01*	0,32
	Erkek	171	49,59	4,56	,34			

*: $p < 0,05$

Tablo 2'de evli bireylerin evlilik uyumu düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığına bağımsız örneklem t-testi ile bakılmıştır. Test sonucunda kadın ve erkekler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olduğu görülmüştür ($t = -3,23$; $p < 0,05$).

Tablo 3. Evli Bireylerin Yaşam Doyumu Düzeylerinin Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşma Durumuna İlişkin Bağımsız Örneklem t-Testi Sonuçları

	Grup	n	\bar{x}	Ss	sd	t	p	Etki Büyüklüğü (Cohen's D)
Evli bireylerin yaşam doyumu düzeyleri	Kadın	309	5,363	1,017	,057	-2,68	,007**	0,26
	Erkek	171	5,616	,927	,070			

*: $p < 0,01$

Tablo 3'te evli bireylerin yaşam doyumu düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığına bağımsız örneklem t-testi ile bakılmıştır. Test sonucunda kadın ve erkekler arasında yaşam doyumu açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olduğu görülmüştür ($t = -2,68$; $p \leq 0,05$).

Tablo 4. Evli Bireylerin Evlilik Uyumu Düzeylerinin Yaş Değişkenine Göre Farklılaşma Durumuna İlişkin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

	Grup	n	\bar{x}	Ss	F	p	Etki Büyüklüğü (Eta Kare)
Evli bireylerin evlilik uyumu düzeyleri	20-29 yaş	79	47,696	5,684	1,845	,119	0,02
	30-39 yaş	168	47,833	7,229			
	40-49 yaş	125	49,456	4,878			
	50-59 yaş	55	48,581	3,700			
	60 yaş ve üzeri	53	48,962	4,731			

Tablo 4'te evli bireylerin evlilik uyumu düzeylerinin yaş değişkenine göre farklılaşma durumuna bakılmıştır. Grup farklılıklarının belirlenmesi için yapılan Anova testi sonucunda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığı görülmüştür ($F = 1,845$; $p > 0,05$).

Tablo 5. Evli Bireylerin Yaşam Doyumu Düzeylerinin Yaş Değişkenine Göre Farklılaşma Durumuna İlişkin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

	Grup	n	\bar{x}	Ss	F	p	Fark	Etki Büyüklüğü (Eta Kare)
Evli bireylerin yaşam doyumu düzeyleri	1) 20-29 yaş	79	5,119	1,191	4,676	,001**	1 - 2	0,04
	2) 30-39 yaş	168	5,597	,937			1 - 3	
	3) 40-49 yaş	125	5,604	,889				
	4) 50-59 yaş	55	5,261	,987				
	5) 60 yaş ve üzeri	53	5,339	,944				

*: $p < 0,01$

Tablo 5'te evli bireylerin yaşam doyumu düzeylerinin yaş değişkenine göre farklılaşma durumuna bakılmıştır. Grup farklılıklarının belirlenmesi için yapılan Anova testi sonucunda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olduğu görülmüştür ($F=4,676$; $p \leq 0,05$). Bu farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için post-hoc testlerinden Tukey testi kullanılmıştır. Bunun nedeni Levene testi ($p \geq 0,05$) sonucunda verilerin homojen dağıldığının görülmesidir. Test sonucunda 20-29 yaşlarında olanlar ile 30-39 yaşlarında olanlar arasında ve 20-29 yaşlarında olanlar ile 40-49 yaşlarında olanların arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olduğu görülmüştür.

Tablo 6. Evli Bireylerin Evlilik Uyumu Düzeylerinin Evlilik Süresi Değişkenine Göre Farklılaşma Durumuna İlişkin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

	Grup	n	\bar{x}	Ss	F	p	Fark	Etki Büyüklüğü (Eta Kare)
Evli bireylerin evlilik uyumu düzeyleri	1) 11-5 yıl	63	46,539	8,571	2,6	,036*	1 - 4	0,02
	2) 6-10 yıl	64	47,843	6,159			1 - 5	
	3) 11-15 yıl	116	48,491	4,795				
	4) 16-20 yıl	87	49,114	6,277				
	5) 21 yıl ve üzeri	150	49,073	4,503				

*: $p < 0,05$

Tablo 6'da evli bireylerin evlilik uyumu düzeylerinin evlilik süresi değişkenine göre farklılaşma durumuna bakılmıştır. Grup farklılıklarının belirlenmesi için yapılan Anova testi sonucunda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olduğu görülmüştür ($F=2,6$; $p < 0,05$). Bu farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için post-hoc testlerinden Tukey testi kullanılmıştır. Bunun nedeni Levene testi ($p \geq 0,05$) sonucunda verilerin homojen dağıldığının görülmesidir. Test sonucunda evlilik süresi 1-5 yıl olanlar

ile 16-20 yıl evlilikte olanlar arasında ve evlilik süresi 1-5 yıl olanlar ile 21 üzeri yıl evlilikte olanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olduğu görülmüştür.

Tablo 7. *Evli Bireylerin Yaşam Doyumu Düzeylerinin Evlilik Süresi Değişkenine Göre Farklılaşma Durumuna İlişkin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları*

	Grup	N	\bar{x}	Ss	F	p	Fark	Etki Büyüklüğü (Eta Kare)
Evli bireylerin yaşam doyumu düzeyleri	1) 1-5 yıl	63	5,266	1,307	2,325	,05*	1 - 4	0,02
	2) 6-10 yıl	64	5,209	1,146			1 - 5	
	3) 11-15 yıl	116	5,524	,929				
	4) 16-20 yıl	87	5,616	,724				
	5) 21 yıl ve üzeri	150	5,688	,934				

*: $p \leq 0,05$

Tablo 7’de evli bireylerin yaşam doyumu düzeylerinin evlilik süresi değişkenine göre farklılaşma durumuna bakılmıştır. Grup farklılıklarının belirlenmesi için yapılan Anova testi sonucunda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olduğu görülmüştür ($F=2,325$; $p \leq 0,05$). Bu farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak için post-hoc testlerinden Games Howell testi kullanılmıştır. Bunun nedeni Levene testi ($p \leq 0,05$) sonucunda verilerin homojen dağılmadığının görülmesidir. Test sonucunda evlilik süresi 1-5 yıl olanlar ile 16-20 yıl evlilikte olanlar arasında ve evlilik süresi 1-5 yıl olanlar ile 21 üzeri yıl evlilikte olanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olduğu görülmüştür.

Tablo 8. *Evli Bireylerin Evlilik Uyumu Düzeylerinin Çocuk Sayısı Değişkenine Göre Farklılaşma Durumuna İlişkin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları*

	Grup	n	\bar{x}	Ss	F	p	Etki Büyüklüğü
Evli bireylerin evlilik uyumu düzeyleri	Bir	49	47,653	5,713	1,364	,253	0,008
	İki	88	47,931	6,634			
	Üç	137	48,153	6,570			
	Dört ve fazla	206	49,043	4,911			

Tablo 8’de, evli bireylerin evlilik uyumu düzeylerinin çocuk sayısı değişkenine göre farklılaşma durumuna bakılmıştır. Grup farklılıklarının belirlenmesi için yapılan Anova testi sonucunda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığı görülmüştür ($F=1,364$; $p > 0,05$).

Tablo 9. *Evli Bireylerin Yaşam Doyumu Düzeylerinin Çocuk Sayısı Değişkenine Göre Farklılaşma Durumuna İlişkin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları*

	Grup	n	\bar{x}	Ss	F	p	Etki Büyüklüğü
--	------	---	-----------	----	---	---	----------------

Evli bireylerin yaşam doyumu düzeyleri	Bir	49	5,355	1,304	1,128	,337	0,007
	İki	88	5,320	1,053			
	Üç	137	5,455	,934			
	Dört ve fazla	206	5,533	,916			

Tablo 9’da da görüldüğü gibi, evli bireylerin yaşam doyumu düzeylerinin çocuk sayısı değişkenine göre farklılaşma durumuna bakılmıştır. Grup farklılıklarının belirlenmesi için yapılan Anova testi sonucunda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığı görülmüştür ($F=1,128$; $p>0.05$).

Aşağıda, ölçeklerden alınan puanların arasındaki ilişkilerin belirlenmesi amacı ile yapılan korelasyon testlerinin bulguları verilmiştir:

Tablo 10. *Evlilik Uyumu ve Yaşam Doyumu Arasındaki İlişkilere Ait Pearson Korelasyon Katsayıları*

Değişken	n	\bar{x}	Ss	1	2
1. Evlilik Uyumu	480	3,460	,417	-	,428**
2. Yaşam Doyumu	480	5,453	,993	,428**	-

*: $p<0.05$ **: $p<0.01$

Tabloda yer alan ve istatistiksel olarak anlamlı bulunan ilişkiler incelendiğinde, evlilik uyumu puanı ile yaşam doyumu ($r=0,428$; $p<0.01$) puanı arasında orta düzeyde pozitif yönlü anlamlı ilişkinin bulunduğu tespit edilmiştir.

SONUÇ ve ÖNERİLER

Araştırma sonucunda, katılımcıların evlilik uyumu ve yaşam doyumu düzeylerinin genel olarak iyi düzeyde olduğu görülmüştür. Buna, ölçeklerden aldıkları puanların, alınabilecek maksimum puanın ortalama değerinden büyük olduğu işaret etmektedir.

Evli bireylerin evlilik uyumu cinsiyet değişkenine göre farklılaşmaktadır. Bu farklılık incelendiğinde, erkeklerin kadınlara göre daha yüksek evlilik uyumuna sahip oldukları saptanmıştır. Diğer araştırmalara bakıldığında, bu sonucu destekleyen birkaç (Fıfıloğlu, 2000) çalışmaya rastlanmıştır. Efilti ve Cumgalbekov (2021)’un çalışmasında ise evli çiftlerin evlilik uyumlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmüştür. Bu çalışmada, bireylerin yaşam doyumu cinsiyet değişkenine farklılaştığı tespit edilmiştir. Bu farklılık incelendiğinde, erkeklerin yaşam doyumu düzeyleri kadınlara göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu sonucu destekleyen çalışma olarak, Öziş (2016) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, evli erkeklerin yaşam doyumlarının kadınlardan daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Aynı şekilde Erdinç (2018) tarafından gerçekleştirilen çalışmada da evli olan erkeklerde yaşam doyum puanlarının, evli olan kadınlardan daha yüksek puanlar olduğu sonucuna varmıştır.

Araştırma sonucunda, bireylerin evlilik uyumu yaş değişkenine göre farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Ancak, aritmetik ortalama değerleri incelendiğinde, katılımcıların yaş düzeyleri ilerledikçe evlilik uyumunun da yükseldiği ve grup olarak 40-49 yaş arasında olanlar diğer gruplara göre daha yüksek evlilik uyumuna

sahip oldukları görülmüştür. Literatürdeki bazı araştırma sonuçları yaş değişkeninin evlilik uyumu ile ilişkili olduğunu, uyumu anlamlı olarak yordadığını bildirmektedir (Köse, 2016). Ancak, bazı araştırma sonuçlarına bakıldığında yaşın, evlilik uyumu, ile farklılaşma göstermediği görülmektedir (Erişti,2010; Fışıloğlu, 2000). Araştırmanın sonucuna göre, bireylerin yaşam doyumu yaş değişkenine göre farklılaşmaktadır. Yardımcı (2020) çalışma sonucunda yaş değişkeninin yaşam doyum düzeyinde anlamlı bir etkisi saptanmamıştır. Evli erkek ve kadınların yaşının, yaşamlarındaki doyum düzeylerinde anlamlı bir fark yaratmadığı belirlenmiştir. Yavuz (2016) tarafından gerçekleştirilmiş çalışmada da aynı sonuçlara ulaşılmıştır.

Araştırma sonucuna göre, bireylerin evlilik uyumu ve yaşam doyumu evlilik süresi değişkenine göre farklılaşmaktadır. Bu farklılıklar incelendiğinde, uzun yıldır evlilikte olanların diğerlerine göre evlilik uyumu ve yaşam doyumu düzeyleri yüksek bulunmuştur. Literatürde evlilik uyumu ile evlilik süresi arasındaki ilişkiye ilişkin türlü bulgular yer aldığı görülmüştür. Kubat (2012) ve Özmen Süataç (2010), yaptıkları araştırmalar sonrasında evlilik süresi arttıkça evlilik uyumunun azaldığını, evliliğin ilk yıllarında uyumun daha yüksek olduğunu; Uşaklı (2010) evlilik süresi arttıkça evlilik uyumunun da arttığını; Şendil ve Korkut (2008) evlilik uyumu ve evlilik süresi değişkeni arasında herhangi bir ilişki olmadığını tespit etmişlerdir. Evlilikte geçirilen sürenin artması çiftlerin birbirini artık daha iyi tanımasını, bir takım zorlu yaşam olaylarını o güne kadar dayanışma içinde birlikte atlatmış olmalarının etkisi olabileceği düşünülmektedir (Yardımcı, 2020). Özbek (2016) yaptığı çalışmada ise, evlilik süresinin gruplar arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılığa neden olmadığı anlaşılmıştır.

Araştırma sonucuna göre, bireylerin evlilik uyumu ve yaşam doyumu çocuk sayısı değişkenine göre farklılaşmamaktadır. Ancak, aritmetik ortalama değerleri incelendiğinde, ailede çocuk sayısı arttıkça, evlilik uyumunun da arttığı; dört ve fazla çocuk sahibi olanların yaşam doyumu düzeylerinin diğerlerine göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Yardımcı'nın (2020) çalışmasının sonucunda, çocuk sayısının bireylerin yaşamdan aldığı doyuma anlamlı bir farka sebep olmadığı saptanmıştır.

Evlilik uyumu ile yaşam doyumu arasında orta düzeyde pozitif yönlü anlamlı ilişkinin olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, evlilik uyumu arttıkça, yaşam doyumunun da arttığını göstermektedir. Anlı (2021) çalışmasında evli bireylerde çift uyumu ile yaşam doyumu arasında orta düzeyde pozitif yönlü ilişkinin bulunduğunu tespit etmiştir. Bireylerin yaşam kalitesi evlilikle yakından bağlantılıdır çünkü hepsi daha mutlu ve daha yüksek bir yaşam kalitesine sahip olabilmek için psikolojik, sosyal ve ekonomik avantajlar sunmaktadır. Bu anlamda uyumlu ilişkilerin insanların yaşam kalitesini iyileştirmede rol oynadığı, evliliğin yeni arzular ve yaşam tarzı iyileştirmeleri getirdiği görülebilir (Çağ ve Yıldırım, 2013; Kansız ve Arkar, 2011).

Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre bazı öneriler aşağıda sunulmuştur:

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bünyesinde anne-babalara yönelik, gerçekleştirilen uyumlu bir aile kurma, kişilerarası iletişim vb. konularda, aile eğitimi ve ebeveyn yetkinleştirme çalışmalarının artırılması ve çeşitlendirilmesi tavsiye edilebilir. Ayrıca, bu konu ve tarzdaki faaliyetlerin eğitim kurumlarında da düzenlenmesinin faydalı olacağı düşünülmektedir.

Araştırmacılara ileride bu konu etrafında farklı ve geniş örneklem gruplarıyla çalışmaların yapılması önerilebilir. Ayrıca, kırgız toplumunda, evlilik uyumu ve yaşam doyumunun başka unsurlardan etkilenip etkilenmediğini, evlilik uyumu ve yaşam doyumu düzeylerinin başka olgularla ilişkisini ve etkisini araştıran çalışmaların yapılması önerilebilir.

KAYNAKÇA

Acer, S. (2020). Ebeveynlik Tutumunun Psikolojik Belirtilere Etkisinde Zihinselleştirmenin, Dayanıklılığın ve Çocukluk Çağı Deneyimlerinin Rolü: Nesiller Arası Bir Çalışma. Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Anisimova, N., Terra T. (2014). Erişkinliğin Farklı Dönemlerinde Erkeklerde Öz-Tutum ve Yaşamdan Memnuniyet. St. Petersburg Üniversitesi Dergisi. 12(3). (Rusça)

Bayraktaroğlu, H. T. ve Çakıcı, E. T. (2017). Psychometric properties of Revised form Dyadic Adjustment Scale in a sample from North Cyprus. International Journal of Educational Science, 19(2,3), 113-119.

Büyüköztürk, Ş. (2010). Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı: İstatistik, Araştırma Deseni, SPSS Uygulamaları ve Yorum. Ankara: Pegem Akademi.

Cindiloğlu, M., Polatçı, S., Özçalık, F. ve Gültekin, Z. (2017). İşyeri yalnızlığının iş ve yaşam tatminine etkisi: lider-üye etkileşiminin aracılık rolü. Ege Akademik Bakış, 17 (2), 191-200.

Çağ, P. ve Yıldırım, İ. (2013). Evlilik Doyumunu Yordayan İlişkisel ve Kişisel Değişkenler. Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi, 4 (39), 13-23.

Dağlı, A. ve Baysal, N. (2016). Yaşam Doyumu Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 15(59), 1250-1262.

Diener, E. ve Seligman, M. E. P. (2002). Very happy people. Psychological Science, 13(1), 81–84.

Efiliti, E. ve Cumgalbekov, A. (2021). Evli Çiftlerin Evlilik Uyumları ile Aile İlişkilerinin İncelenmesi. Uluslararası Aile ve Değerler Sempozyumu Bildiri Kitabı. Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, Bişkek.

Elizarova, S. (2009). Ailede Uyum Oluşumunun Bir Yönü Olarak Ölçün. Harkov Devlet Üniversitesi Dergisi. 862(6), 59-65. (Rusça)

Eydemiller, E., Aleksandrova, V. ve Justickis V. (2001). Aile Psikolojisi ve Psikoterapisi. - St. Petersburg: Peter, -656 s. (Rusça)

Fıfıloğlu, H., & Demir, A. (2000). Applicability of the dyadic adjustment scale for measurement of marital quality of Turkish couples. European Journal of Psychological Assessment, 16(3), 214-218.

Gökmen, A. (2001). Evli Eşlerin Birbirlerine Yönelik Kontrolçülük ve Bağımlılık Algularının Evlilik Doyumu Üzerindeki Etkisi. Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Hırlak, B., Taşlıyan, M. ve Sezer, B. (2017). İyimserlik ve yaşam doyumu arasındaki ilişki ve demografik özellikler bağlamında algı farklılıkları: bir alan araştırması. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 7 (1), 95-116.

İlyina, N. (2016). Toplumun gelişmesinde bir faktör olarak yaşamdan memnuniyet. Politika, ekonomi ve yenilikler. 2(4).

Kansız, M. ve Arkar, H. (2011). Mizaç ve Karakter Özelliklerinin Evlilik Doyumu Üzerine Etkisi. Anadolu Psikiyatri Dergisi, 12, 24-29.

Karasar, N. (2014) Bilimsel Araştırma Yöntemi, Kavramlar, İlkeler, Teknikler. Beşinci Basım. 3A Araştırma Eğitim Danışmanlık. Ankara.

Kula, S. ve Çakar, B. (2015). Maslow ihtiyaçlar hiyerarşisi bağlamında toplumda bireylerin güvenlik algısı ve yaşam doyumu arasındaki ilişki. Bartın Üniversitesi İİ BF Dergisi, 6(12), 191-210.

Morozova, E. (2006). Aile ve Evlilikte Uyum: Manevi ve Psikolojik Yönler: Ortodoks Bir Psikoloğun Gözünden Aile. Samara. – 399 s. (Rusça)

Obozov, N. ve Obozova, A. (1979). Evlilik istikrar faktörleri // Aile ve Kişilik. Moskova. 245 s.

Polatçı, S. ve Keser, A. (2017). İş aile yayılımının bireyin iş ve yaşam tatmini üzerindeki etkilerine yönelik bir araştırma. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi, 72 (2), 401-421.

Szısyuan, Ç. (2020). Çin Dil Kültürü ve İdeolojisinde Evlilik Uyumu İlkesi. www.elib.bsu.by Erişim tarihi: 01.02.2022 (Rusça)

Şendil, G., ve Korkut, Y. (2008). Evli çiftlerdeki çift uyumu ve evlilik çatışmasının demografik özellikler açısından incelenmesi. Psikoloji Çalışmaları, 28(0), 15- 34. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/iupcd/issue/9405/117912>

Trapeznikova, T. (1992). Aile ilişkilerinin psikolojik yönleri. ПСИХОЛОГИЯ Dergisi. 16 (13). 106-111 ss. (Rusça).

Türker, Y. ve Çelik, K. (2019). Öğretmenlerde iş ve aile çatışmasının yaşam doyumu üzerindeki etkisinde iş doyumunun aracı rolü. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 34 (1), 242-258.

Üzümcü, T. P. ve Akpulat, N. A. (2017). Turizm işletmeleri çalışanlarının iş- aile yaşam çatışması ve yaşam doyumları ilişkisi: Kartepe-Çeşme örneği. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 10 (51), 1070-1082.

Vasilyeva, O. (2020). Evli Bir Çiftteki İlişkilerin Uyumunun ve Öznel İyi Oluşun Belirli Bir Göstergesi Olarak Ortakların Evlilik İlişkilerinden Memnuniyeti. Universum Dergisi. 10(76). 13-18 ss. (Rusça)

Volkova, M. (2017). Rusya ve Avrupa'da Yaşam Doyumu Faktörlerinin Belirlenmesi. Sosyal Politika ve Sosyoloji Dergisi. 16(5). (Rusça)

EXTENDED ABSTRACT

Introduction: Marriage adjustment and marital satisfaction of couples play an important role in the healthy and sound functioning of marriage, which is the pioneer of the family. Life satisfaction, which has the power to directly affect marital adjustment, is undoubtedly among these factors. In addition, it is stated that individuals with high life satisfaction are happier in all areas of life.

In this study, it was aimed to examine the marital adjustment and life satisfaction of married individuals. In line with this main purpose, answers to the following questions were sought:

1. What is the level of individuals' marital adjustment, life satisfaction and parenting attitudes?
2. Do individuals' marital adjustment and life satisfaction differ according to the gender variable?
3. Do individuals' marital adjustment and life satisfaction differ according to the age variable?
4. Do individuals' marital adjustment and life satisfaction differ according to the variable of duration of marriage?
5. Do individuals' marital adjustment and life satisfaction differ according to the number of children variable?
6. Is there a significant relationship between individuals' marital adjustment and life satisfaction?

Materials and Methods: In the research, situation determination was made by using the relational survey model among the quantitative research methods. The study group of the research consists of 480 married individuals, 309 women and 171 men, living in different regions of Kyrgyzstan and having children. Easily accessible sampling method was used to determine the sample of the study. Since it was difficult to include both couples from each family in the study, the data were randomly distributed. The data were collected by the researcher, Personal Information Form covering demographic factors, Revised Dynasty Scale which was translated and adapted into Turkish by Bayraktaroğlu and Çakıcı (2017), Satisfaction with Life Scale (LDS) adapted to Turkish by Dağlı and Baysal (2016), Demir and Şendil (2008) developed the Parental Attitude Scale (ETÖ). In order to collect the data, the electronic form of the scales was created on Google Form. The prepared form was sent to the target audience via the internet and applied. In this framework, Pearson Product Moment Correlation Test was used for the correlational analyzes between dependent variables, and T-Test and ANOVA tests were used for Independent Samples for analyzes of demographic variables.

Findings: As a result of the research, it was seen that the marital adjustment and life satisfaction levels of the participants were generally at a good level. This indicates that the scores they get from the scales are greater than the average value of the maximum possible score. It was observed that the participants of the study exhibited each parent's attitude (democratic, authoritarian, overprotective, permissive) at moderate and the same level. According to the results of the research, the marital adjustment of individuals differs according to the gender variable. When this difference was examined, it was determined that men had higher marital adjustment than women. In this study, it was determined that the life satisfaction of individuals differed according to the gender variable. When this difference was examined, it was seen that men had higher life satisfaction levels than women. As a result of the research, it was determined that individuals did not differ according to the age variable of marital adjustment. However, when the arithmetic mean values were examined, it was seen that the marital adjustment increased as the age level of the participants increased, and those between the ages of 40-49 had higher marital adjustment than the other groups. According to the results of the research, life satisfaction of individuals differs according to the age variable. As a result of the assistant

(2020) study, no significant effect of the age variable on the level of life satisfaction was found. It was determined that the age of married men and women did not make a significant difference in the level of satisfaction in their lives. According to the results of the research, individuals' marital adjustment and life satisfaction differ according to the variable of marriage duration. When these differences are examined, marital adjustment and life satisfaction levels of those who have been married for a long time were found to be higher than the others. According to the results of the research, marital adjustment and life satisfaction of individuals do not differ according to the number of children variable. However, when the arithmetic mean values are examined, as the number of children in the family increases, the marital adjustment also increases; It has been observed that the life satisfaction levels of those who have four or more children are higher than the others.

Conclusion and Suggestions:

- Within the Ministry of Family and Social Policies, undesirable parenting attitudes, establishing a harmonious family, interpersonal communication, etc. It may be recommended to increase and diversify family education and parent empowerment studies. In addition, it is thought that it would be beneficial to organize activities on this subject and style in educational institutions.
- Researchers may be advised to conduct studies with different and large sample groups around this subject in the future. In addition, it may be recommended to conduct studies that determine whether parental attitudes are affected by other factors in the Kyrgyz community, determine the parental attitudes of divorced individuals, and investigate the relationship and effect of marital adjustment and life satisfaction levels with other phenomena.